

AKADEMİK

Sayfalar

Cilt: 7 Sayı: 37 • 5 ARALIK 2007 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar: M. Ali UZ - Ali IŞIK • maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik@merhabagazetesi.com.tr

Merhaba
Gazetesi'nin
okurlarına
armağanıdır.
Çarşamba
günleri
yayınlanır.

**MUVAKKİTHANE , HATIRALAR VE KAPI CAMİİNDE
SON 50 YILIN MUKABELE GELENEĞİ
ÜZERİNE
ŞÜKRÜ BAĞRIACIK HOCA İLE BİR SOHBET**

M. Ali UZ

Yok Olan Hatıralar

Konya'da yok olan tarihî doku gibi hatıralar da kayboldu. Giden hatıraları ile birlikte gidiyor. Hatıraları yazıya geçirmek gibi bir alışkanlığımız yok.

Türbe Önü, Muvakkithane, diğer adıyla Saathane bir zamanlar Konya'nın nabzının attığı, hatıralar yumağının olduğu yerdirdi. Bugün ne eski Türbe Önü, ne Sultan Selim İmaret, ne Başaralılar Konağı ve ne de Saathane kaldı. Bu arada Türbe Hamamı da yerle bir edildi. Bütün bu tarihî doku, yol ve meydan açma hevesine kurban edildi. Neticede geçen 50-60 yıl içerisinde çok şey değişti.

Öğrencilik yıllarını Saathane'de geçiren, buranın bir odasında yatıp kalan, Konya'nın tanınmış hocalarına burada hizmet eden, pek çok olay ve hatıra tanık olan Şükrü Bağrıaçık Hoca ile bir sohbet gerçekleştirdik.

Şükrü Hoca şimdi yetmiş beş yaşlarında, altmış yılın olaylarını teferruatıyla hatırlayan sağlıklı ve sağlam bir hafızaya malik.

Şükrü Bağrıaçık Hoca'nın bir özelliği daha var. O da elli yıldan beri Kapı Camii öğle mukabelesinde baş hafızlık yapması ve Konya'nın pek çok meşhur hafızını dinlemiş olmasıdır. Bunların pek çoğu artık hayatta değil.

Hatıralar kaleme alınmadığı için, daha önceki bir elli yılda, Kapı Camii'nde İslâm'ın bu önemli mukabele geleneğini kimlerin gerçekleştirdiğini bilemiyoruz.

Kırkı yıllardan itibaren, ileride anlatacağımız şekilde Saathane bir taraftan asli görevini ifa ederken, bir taraftan da, Sultan Selim Camii Baş İmamı Şükrü Efendi, öğleye kadar burada talebe okutmuş ve hafız yetiştirmiştir.

O dönemde Saathane, Konya'da öğleden sonra, dönemin hocalarının yegane uğrak ve sohbet yeridir de.

Konya'da Kur'an öğretimi deyince akla beş isim gelir. Bunlar, son altmış-yetmiş yıla damgasını vuran insanlardır. Bu isimler, Hacı Haydar Efendi, Postacı Hacı Rahim Efendi, Hakkı Özçimi, Sultan Selim Camii Baş İmamı Şükrü (Özaydın) Efendi ve Ağazade Osman Efendidir. Bunların Kur'an'a ve İslâm'a hizmetleri çok büyük olmuştur. Şükrü Efendi de zamanının kurrallarındandır.

Şükrü Efendi, öğrencileri Şükrü Bağrıaçık, Hasan Hüseyin Varol ve İsmail Efendi ile

Çimili Hakkı Hoca, başlı başına bir ekoldür. O, Derbentli Mustafa Efendinin ifadesiyle âdeta bir hafız fabrikasıdır. Hepsini rahmet ve minnetle anıyorum.

Şükrü Efendi, sabah namazını kıldırdıktan sonra Saathane'ye gelir, sigara ile bir bardak çay içer, sonra diz üstü oturarak öğleye kadar aç susuz talebelerini dinler. Oturuş şeklini hiç değiştirmez. Bu ne sabır ve ne büyük saygı. Bu hizmeti karşılığında hiçbir maddi menfaati de yoktur.

Şükrü Efendi, talebenin çokluğundan üç öğrenciyi aynı anda dinler, hiç birinin hatasını kaçırmaz. Kadim dostlarımızdan ve arkadaşlarımızdan Mehmet Ali Aldur anlatır. Şükrü Efendide okurken bir gün, o günkü ezberini hazırlayamamış. Kalfalardan birinde okumayı kurarken hocanın gözü Aldur'a takılmış. "Gel buraya otur, oku" demiş. Ezberinden birkaç âyet okuyunca, Şükrü Efendi, "Sen burayı dün okumamış mıydın?" diye sormuş. Yalan söylemek ne mümkün. Arkadaşımız utana, sıkıla "Evet" deyince, Şükrü Efendi "Eğil" demiş. Hocanın kulak çekmesi ile tokadı meşhurluşmuş. Hoca, dostumuzun kulağını öyle bir çekmiş ki, yıldızları saydırmış.

"Şimdi git, yarın iki dersini de birlikte okuyacaksın" demiş. Öğrencisi kapıdan çıkmak üzere iken hocası, "Gel buraya, öbür kulağını da uzat" demiş yavaşça bu kulağını da çekikten sonra, "Bu kulağını neden çektim biliyor musun?" diye sormuş. Öğrencisi de "Bilmiyorum" deyince, "Kulağının biri uzun, biri kısa olmasın, sonra kızlar beğenmez, diye çektim" diye takılmış. Belki de böylece öğrencisinin gönlünü almak istemiştir. Hocanın bir tokadı ile ilgili hatırayı da ileride anlatacağız.

Demek ki Şükrü Efendi, onlarca talebesinin bir gün önce hangi sayfayı okuduğunu bile kaçırmayacak kadar dikkatli.

Şükrü Bağrıaçık Hoca ile sohbetimizde hayatını, Türbe Önü'nün tarihi dokusunu Saathane'yi ve Saathane hatıralarını ve burada tanıdığı dönemin önemli şahsiyetlerini, son olarak da elli yılda, Kapı Camii'nde öğle mukabelesinde baş hafız olarak dinlediği tanınmış hafızları konuştuk. Şükrü Bağrıaçık hocanın bir özelliği de onun, Hacı Veyiszade Hocanın İmam-Hadip okulu dışında, 8-10 talebesinden birisi olması ve hoca efendiden feyz almasıdır. İslâm'da mukabele geleneğinin nasıl başladığını da Halit Güler dostumuzun kaleminden sunacağız. Bu arada Şükrü (Özaydın) Efendinin ilim hayatına da kısaca bir göz atacağız.

Geleceğe bilgi ve hatıra kırıntıları bırakabilirsek kendimizi bahtiyar sayacağız.

Altmış Yıl Önce Türbe Önü'ndeki Tarihî Doku ve Saathane

Konuya girmeden önce, Şükrü Bağrıaçık Hocanın kısaca hayatına bir göz atalım.

Şükrü Hoca, 1933 yılında Ağrıs (Sağlık) kasabasında ailenin sekiz çocuğunun beşincisi olarak dünyaya gelmiş.

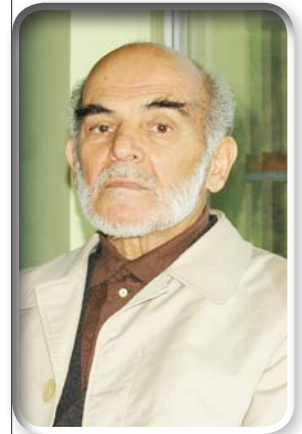
Küçük yaşlarda Kur'an-ı Kerim tahsiline köyünde başlamış. İlk hocası da köyün eğitimci imiş. Hafızlığa da Kızılören'de halasının kocası yani eniştesinde başlamış.

1945 yılı sonlarına doğru, 12-13 yaşlarında iken Konya'ya gelmiş. Bir yıl kadar Bulgur Tekkesi'nde okumuş. Daha sonra da Şükrü (Özaydın) Efendide hafızlığa devam etmiş.

Bu sıralarda Şükrü Hoca imamlık yapacak durumdadır, aylık 15 lira ücretle Binari Mahallesi mescidini kıldırır. Bu mescit Fuar'ın ana giriş kapısının

Av. Mehmet Ali Aldur

Şükrü Bağrıaçık

*Bir zamanlar
Konya'nın nabzını
attığı Muvakkithane*

hemen solundadır. Mescidin güneyinde de küçük bir kabristan vardır. Bu tarihi mescit maalesef sonradan fuar yapılırken kaldırılmıştır. Mahalleli, hocanın bir yıllık hizmeti karşılığında 2-3 aylık ücretini ancak ödeyebilmiştir.

Serde öğrencilik ve fakirlik olunca çile kaçınılmazdır. Şükrü Hoca bu mescidi kaldırırken mahalle halkından Kı-

nacı Mehmet Ağa adında bir zatın ahır sekisinde kalır. Ahır sekisi, insanlarla hayvanların bir arada kalıkları yeridir. İnsanlarla hayvanlar biri birinin sıcaklığında istifade eder. Seki, hayvanların kaldığı yerden biraz yüksektedir.

Şükrü Bağrıaçık Hoca 1948 yılından itibaren Muvakkithane'nin küçük bir odasında kalmaya başlar. Burada öğleye kadar hafızlığa çalışırken, öğleden sonra da zamanın Konya hocalarının uğrak yeri olan Muvakkithane'de onlara hizmet eder. Bu arada pek çok din adamını tanıma fırsatı bulur. Hocalar burada çay içer ve tatlı sohbetlerde bulunurlar. Malayane konuşulur diye, Saathaneye hemen hemen uğrmayan tek insan, Hacı Veyiszade Mustafa Efendidir.

Şükrü Hoca, daha sonra Hacı Hasanbaşı'nda Taşbaşı Hacı Ali Efendi Mescidi ile Biçyimez'de Bankır'ın mescidi denilen mescitte imamlık yapar.

İlk hatimle namazı Hacı Veyiszade Efendinin evinin yanındaki mescitte kıldırır. İki yıla yakın burada görev yapar. Sonra Işkalaman'daki büyük camiye kadrolu olarak müezzinlik görevine başlar. Askerden sonra da bu resmî görevi Tahtatepen Camii'ne nakledilir. Şükrü Hoca burada, 40 yıl görevde kalır. Belviranlı Kaşıkçı İsmail Efendinin vefatından sonra bu caminin imam-hatiplik görevine getirilir. Buradan emekli olur.

Şükrü Hoca ilkokul diplomasını Kadınhanı'nda dışarıdan imtihana girerek alır.

O tarihlerde Dergâh'a bitişik Selimiye İmareti, Dumlupınar İlk Okulu, Başaralı Konağı ve Türbe Hamamı ayaktadır. Selimiye İmareti o yıllarda Kızılay Aşevi olarak hizmetini sürdürmektedir. Üçler Kabristanı'nın tam köşesinde belediyeye ait tütsühane vardı. Tarihî doku bütün ihtişamıyla ayaktadır.

Okulla konak arasında iki tekerlekli tanzifat arabaları vardır. Saathaneden bunların arka arkaya gidişlerini seyreden Şükrü Hoca, "Kaç defa saydım, sayıları on yedi idi. Bunlar her sabah arka arkaya çıkarak şehrin çöpünü toplamaya giderdi" der.

O dönemlerde şimdiki Balıkçılar Otel'i'nin yerindeki bina da Askeri Hastane, alt kattaki hamama bakan dükkanlar da ahır olarak kullanılmaktadır.

Saathan'e'nin bitişiğinde Avcı'nın Mevlüt Ağa'nın bisikletçi dükkanı, onun bitişiğinde de Mustafa ve Mehmet Nişancı kardeşlerin esnaf çay ocağı vardır. Saathan'e'ye çay bu çay ocağından gelir.

Osmanlı'da Muvakkithaneler

Muvakkithane vaktin tayinine yarayan saat gibi âletlerin bulunduğu yerler hakkında kullanılan bir tabirdir. Halk arasında buralara saathane de denilir. Saatlerin tanzim ve bunların ayarlarına ve tamirlerine bakan memurlara da muvakkit adı verilir.

Osman Ergin, muvakkithaneleri imaretlerin bir parçası gibi gösterir. Demek ki, muvakkithaneler imaret ve cami yakınlarında veya cami köşelerinde kurulan müesseselerdir. Buralarda, saatlerden başka usturlap, rubu' tahtası, pusula ve kible-nüma gibi âletler de bulunur. Güneş saatleri de bunlar tarafından yapılır. Muvakkitler bu âletlerin de tamir ve bakımları ile uğraşırlar. Bu âletleri kullanabilmek için muvakkidin az çok hesap, hendese ve cebir gibi ilimleri bilmesi gerekir. Muvakkitlerin, astrominin gelişmesinde büyük hizmetleri olmuştur.

Ben ilk defa usturlabı ellili yıllarda Konya Müftüsü Abdullah Ulubay Hocaya babamla birlikte gittiğimiz bir bayram ziyaretinde, onun evinde görmüş ve hoca efendi o gün, usturlapla ilgili uzun bilgiler vermişti.

Abdullah Ulubay Hoca, gerçekten hem din, hem de fen ilimlerine âşına, büyük bir ilim adamı idi.

Muvakkithaneler, Osmanlı döneminde küçük birer rasathane durumundadır. Yukarıda bahsettiğimiz âletlerin kullanılması son derece önemlidir. Osmanlı döneminde muvakkithane ve rasathaneler büyük gelişme göstermiştir. Bu sebeple Osmanlı döneminde inşa edilen camilerde kibleden inhiraf söz konusu değilken, Selçuklu döneminden kalma pek çok cami ve mescitte mihraplar sağlıklı değildir. Konya'da Alâeddin Camii, Erdemşah ve Beşarebey mescidinde mihrap biraz batıya dönüktür.

Demek ki kırklı yıllardan itibaren Konya'daki Saathane bir taraftan kendi görevini ifa ederken, diğer taraftan da Kur'an kursu ve hocaların buluşma yeri gibi görevler de ifa etmiştir.

Konya'da iftar ve sahur vakitleri muvakkithane de tespit edilir, Sultan Selim Camii minaresinden atılan fişekle beraber, Alâeddin tepesindeki meşhur ramazan topu ateşlenirdi. Bu uygulama uzun yıllar devam etmiştir. Selçuk Es'in de ifade ettiği şekilde o dönemde muvakkit, Saatçi Ali Efedidir. Ramazanlarda fişegi bizzat Ali Efendi patlatırmış.

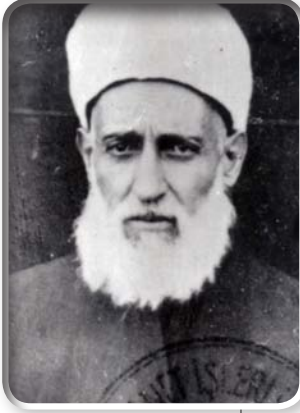
Şükrü (Özaydın) Hocanın Muvakkithane'de talebesi o kadar çoktur ki, girişte de ifade ettiğimiz gibi, üç öğrencisini aynı anda dinler.

Şükrü Bağrıaçık Hoca burada pek çok hatıraya ve olaya tanık olur, Konya'nın tanınmış kalburüstü âlimlerini de burada tanır. Yukarıda Hocanın kulak çekmesi yanında, tokadının da meşhur olduğunu ifade etmiştik. Tokatla ilgili bir anısı şöyledir:

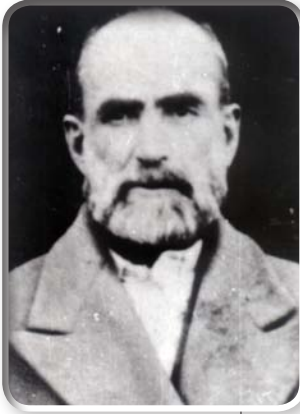
Bir arkadaşları Şükrü Hocanın önüne oturur ve o gün dersi olan Necm suresini okuyacaktır. Sureye "ennecmi" diye başlar. Hoca tekrar ettirir, öğrencisi hep sureyi aynı şekilde okumaya devam eder. Hoca bu sefer öğrencisinin önüne Kur'an-ı Kerim'i uzatır. Öğrenci okumaya yine "ennecmi" diye başlamaz mı? Hocanın artık sabrı tükenmiştir. Öğrencisine okkalı bir Osmanlı tokadı atar. Talebe, tokat sonrasını arkadaşlarına şöyle anlatır: "Tokadı yiyince gözümün önü açılıverdi. Meğer, 'ennecmi'nin önünde koskoca bir vov varmış" der.

Mevlâna Dergâhuna bitişik Selimiye İmaretî

*Müftü Hacı Ali Efendi
(1873-1950)*

*Müftü Abdullah
Ulubay (1878-1959)*

*Kapı Camii İmamu
Hacı Haydar Efendi
(1863-1949)*

Şükrü Bağrıaçık Hocanın Tanıdığı Din Adamları

1940-1960 yılları arası, Osmanlı döneminde yetişen hocaları kaybettığımız yıllardır. Bu yıllar âdeta bir yaprak dökümü gibidir.

Şükrü Bağrıaçık Hocanın tanıdığı hocaların büyük bir bölümünün hayatını “**Baha Veledden Günümüze Konya Âlimleri ve Velileri**” isimli eserimizde verdik. Maalesef bir bölümü hakkında bilgi ve belge bulamadığımız için de, onların biyografilerine yer verememiştik.

Çoğu Osmanlı döneminde yetişen bu değerli insanları tanımak büyük bir şans ve ayrıcalıktır. Herkese nasip olmaz.

Şükrü Bağrıaçık Hoca, öğrencilik yıllarında Konya'nın altmışa yakın seçkin hocasını tanıma fırsatı bulmuş. Doğum ve vefat tarihlerini de eklediğimiz hocaların bir bölümünün isimleri şöyle:

- Müftü Hacı Ali Efendi (1873-1950),
Müftü Abdullah Ulubay (1878-1959),
Müsevvit Bülbül Hoca (1889-1954),
Fahri Kulu Hoca (1880-1950),
Hacı Veyiszade Mustafa Efendi (1887-1960),
Müftü Mehmet Ulucan (1929-1981),
Kapı Camii İmamu Hacı Haydar Efendi (1863-1949),
Kurra Postalıcazade Hacı Abdurrahim Efendi (1873-1954),
Müderris Hacı İsa (Bolay) Efendi (1880-1954),
Silleli Ali (Uca) Efendi (1913-1976),
Köse Tevfik Efendi (1877-1961),
Akşehirli Hacı Ahmet Efendi (1856-1955),
Kaplazade Hacı Osman Efendi (1869-1955),
Mıdanlı Ali Efendi (1885-1955),
Kadir Şeyhin Ali (Ali sami Yücesoy) Efendi (1876-1960),
Eyvazzade Hacı Mustafa Efendi (1889-1950),
Alanyalı Mustafa Efendi (1868-1958),
Kaleci Osman (Oktaç) Efendi (1896-1962),
Mehmet Yümni Varol (1877-1965),
Kağnıcı Mehmet Hilmi Efendi (1876-1957),
Tahir Elliiki Hoca (1894-1955),
Şükrü (Özaydın)Efendi (1883-1957),
Mehmet Arısoy Dede (1875-1957),
Küçükköylü Hacı Ali Rıza Efendi (1887-1956),
Aksekili Hüseyin (Aksekibilgin) Efendi (1891-1960),
Ali İhsan (Özsoy) Efendi (Uyur Hoca) (1895-1980),
Çimili (Küçük Çimili) Ahmet Feyzi Efendi (1856-1952),
Hamdizade Hacı Ragıp Efendi (1857-1953)
Hakkı Özçimi (1901-1973),
Çiğilli Cemil Özçelik) Efendi (1902-1978),
Ağazade Hacı Osman (Koçbeker) Efendi (1899-1967),
Kuradan Amil Efendi (1880-1950)

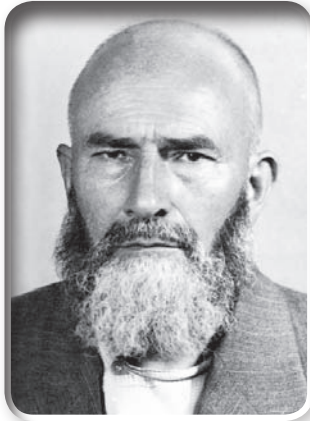
Hacı Haki (İzler) Efendi (1887-1975),
Bulamaslı Hasan Efendi,
Batman Mustafa Efendi,
Sultan Selim Camii İmamı Küçük Hasan Efendi,
Muhaddis Mustafa Efendi,
Bakırcı Tevfik Efendi,
Sedirlerli Kerim Efendi,
Hamdi Rağıp Atademir,
Zekai Sarsılmaz,
İsmail Hakkı Belviranlı,

Yukarıdaki listede vefat tarihleri de verilen ve Osmanlı döneminde yetişen 33 din adamımızdan 26'sı 1945-1962 yılları arasında vefat etmiştir. Bu dönem gerçekten bir yaprak dökümü gibidir.

Zaman zaman sohbetlerimizde, Şükrü Bağrıaçık Hocadan, bu hocalarla ilgili bilgi aldık ve hatıralarını dinledik. Ondaki bu hatıra ve bilgilerin hepsi az-çok denmeden mutlaka yazıya geçirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Günümüzde artık bu zevatı tanıyan çok az insan kaldı.

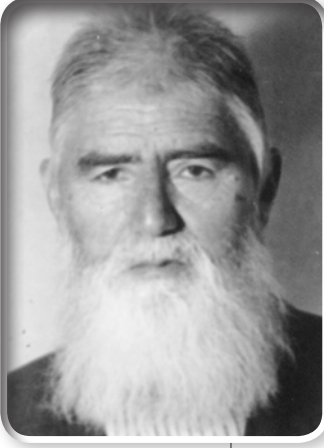
*Müsevvit Bülbül Hoca
(1889-1954)*

*Hacı Veyiszade Mustafa
Efendi (1887-1960)*

*Ağazade Osman Efendi
(1899-1967)*

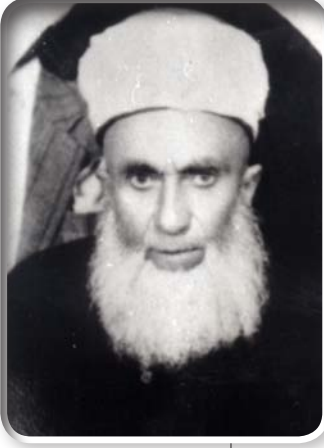
Akşehirli Ahmet Efendi

Şükrü Bağrıaçık Hoca'dan Birkaç Hatıra

Şükrü Hocadan zaman zaman pek çok hatıra dinledik ve naklettik. Bunlardan birkaçı şöyle:

Bir zamanlar Akşehirli Hacı Ahmet Efendi, Sultan Selim Camii kayyimi Ahmet Efendiye 50 lira borç vermiş. Aradan uzun zaman geçmesine rağmen bu para Akşehirli Hocaya bir türlü geri ödenmemiş.

Bir cuma günü, Sultan Selim Camii'nde Akşehirli Hoca, tam minbere çıkacağı sırada merdivenlerdeki kilimin kırışıklıklarını görünce, o kadar cemaatin içinde Hacı Veyiszade Hocanın damadı müezzın Süleyman Efendiye, **“Süleyman Efendi, (kayyim Ahmet Efendiye kastederek) bu adam bile bile mi yapıyor, ben şimdi nasıl çıkacağım?”** diye bağırması. Şükrü hoca camide bu olaya aynen tanık olmuş.

Kurra Postalıcı zade
Hacı Abdurrahim Efendi
(1873-1954)

Akşam üzeri Süleyman Efendi olayı Hacı Veyiszade Mustafa Efendiye nakleder ve olayın esas bu alacak meselesinden kaynaklanmış olabileceğini söyler. Hoca Efendi, olanlara çok üzülür, cebinden bir elli lira çıkarır ve damadı Süleyman Efendiye şöyle der:

“- Bu olayı Allah zaten biliyor. İkimizden başka kimse bilmeyecek. Bu elli lirayı götürüp Akşehirli Hocaya verecek ve ‘Hocam, Ahmet Efendi sizden utandığı için bu parayı benimle gönderdi’ diyeceksin” der.

Süleyman Efendi parayı götürüp Akşehirli Hocaya verir. Ve olaydan kimseye bahsetmez. Süleyman Efendi, Akşehirli Ahmet Efendinin ve Hacı Veyiszade Hocanın vefatından sonra bu meselenin son kısmını da Şükrü Bağrıaçık Hocaya nakleder.

Yapılan fedakârlık kimsenin yapamayacağı bir incelik ve âli cenaplık değil mi?

Müderris Hacı İsa (Bolay)
Efendi (1880-1954)

Başka bir hatıra da Selçuk Es'in arşivi ile ilgili.

Şükrü Bağrıaçık, talebesi olması dolayısıyla Şükrü Efendinin aile fertlerinden birisi gibidir.

Selçuk Es, Şakir Efendinin damadıdır. Bilindiği gibi Selçuk Es'in kitap ve arşivinin bir bölümü Koyunoğlu Müzesi'ne bir kısmı da vefatından sonra Selçuk Üniversitesi'ne bağışlanmıştı.

Selçuk Es'in vefatından sonra üç Anadolu pikap evrak, koliler içerisinde hurdacıya verilmiştir. Şükrü Hoca bu olayı üzümlere anlatır.

Bakalım bu evraklar içerisinde araştırmacıların işine yarayacak ne kıymetli vesikalar vardı.

Bir gün Hacı Veyis Hoca ile Hacı Veyis-zade Hocamız araba ile bir yere giderken birlikte yanlarındaki bir kitabı karıştırıyorlarmış. Rüzgar kitabın içerisindeki küçük bir not parçasını uçurmuş. Hacı Veyis Efendi "Aman notu yakalayın" demiş. Arabadakilerden bir-iki kişi notun arkasından koşmuş. Rüzgar notu ucuyor, onlar peşinden koşar. Sonunda notu yakalayıp Hacı Veyis Efendiye teslim ederler. Ehli için küçük bir not bile, büyük ehemmiyeti haizdir.

Maalesef Selçuk Es'in vefatında başına gelenler, her araştırmacının başına gelmekte, yıllarca bin bir emek ve masrafla biriktirilen evraklar bir anda yok olmaktadır.

Başka bir Hatıra:

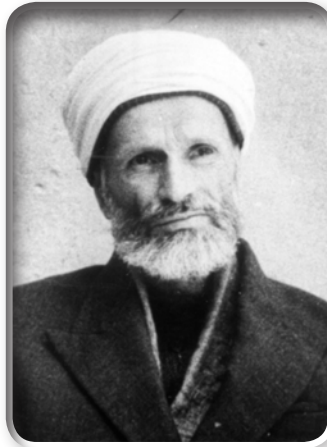
Selimiye Camii'nin iki imamı vardır. Şükrü Efendi, akşam, yatsı ve sabah namazlarını kıldırırken, öğle ve ikindi namazlarını da Mehmet Efendi adında bir zat kıldırır-mış. Bu zat şakacı ve nüktedan bir insan-mış. Şükrü Hoca bu zatla ilgili pek çok hatıra nakletti. İki şöyle:

Mehmet Efendinin maaşı çok yüksekmiş. Türkiye'de sadece iki imamın maaşı 150 lira imiş. Birisi de bu Mehmet Efendinin maaşı imiş. Hoca, "Ölsün diye gözüme bakan çok amma, kimse ümitlenmesin, kolay kolay ölmem" demiş.

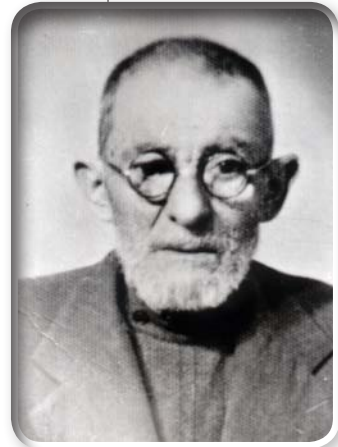
Bir gün Hacı Haydar Efendi hasta iken, bu Mehmet Efendi, Şükrü Efendi ve bazı hocalar, hocayı ziyarete gitmişler. Haydar Efendinin yanından ayrılırken Mehmet Efendi, Hocanın elini tutmuş ve "Aman hocam sık dişini, sakın öleyim deme. Öldüğünü aramam da, sıra bana gelir diye korkarım" demiş. Hacı Haydar Efendi dâhil, orada bulunan bütün hocalar bu lâtifeye gülmüşler.

*Türkistanlı
Hacı Haki Efendi*

*Ali İhsan (Özsoy) Efendi (Uyur
Hoca), (1895-1980)*

*Kadir Şeyhin Ali (Ali
Sami Yücesoy) Efendi
(1876-1960)*

Şükrü (Özaydın) Efendi (Abdurrahman Şükrü Efendi) (1299/1883-1957)

Şükrü (Özaydın) Efendi
(1883-1957)

Şükrü Efendinin
adını aldığı dedesi
Abdurrahman Şükrü
Efendinin Müftü
Abdülehad Efendiden
aldığı icazetnamesinin iki
sayfası

1299/1883 yılında Konya'da doğdu. Anne tarafından da, baba tarafından da asil bir aileye mensuptu. Babası Mehmet Arif Efendi, baba dedesi ulemadan vilâyet meclis azası Hacı Abdurrahman Şükrü Efendidir. Bu dedesinin adını aldığı için, esas adı Abdurrahman Şükrü'dür. Fakat halk arasında Şükrü Efendi olarak anılmıştır. Anne tarafından da Bakkalzade Mehmet Efendinin torunudur.

Şükrü Efendi ilk tahsilini Durakfakı Sibyan Mektebinde tamamlamış, hıfzını bitirdikten sonra da Enes Efendinin derslerine devam ederek ondan icazet almıştır. Hocası Enes Efendi, tefsir ilminde otorite kabul edildiği gibi kıraat ilminde de ihtisası vardır. Şükrü Efendi hem medrese, hem de kıraat ilmini Enes Efendiden tamamlamış olabileceğini tahmin ediyorum.

Şükrü Efendi, medrese tahsilinden sonra Konya Dârülmualimînini de bitirerek buradan da diploma almıştır. Dedemoğlu, Küçükköy ve muhtelif okullarda öğretmenlik yapan Şükrü Efendi, Piri Paşa Camii'nde imamlık, Alâeddin Camii'nde de hatiplik görevlerinde bulunmuştur.

Elimizdeki bir icazetnameden onun Sultan Selim Camii imam ve hatipliğine getirildikten sonra, Ahmet Niyazi Efendi adında bir zattan aşere ve takrip okuduğunu öğreniyoruz.

Konya'da sevilip sayılan Şükrü Efendinin büyük hizmetleri olmuş, yukarıda da ifade edildiği gibi, Saathane'de pek çok hafız yetiştirmiştir.

Konya'da ilk sahur mukabelesini âdet hâline getiren de odur. Günümüzde pek çok cami ve mes-citte sahur mukabelesi okunmaktadır.

Büyük dedesi tanınmış âlimlerden Osman Efendi, Konya'ya Aydının Yatağan kazasından geldiği için soy adını Özaydın olarak alır.

Şükrü Efendinin üç kızı bir oğlu olmuş. Kızlarından birisi bekârken 21 yaşlarında vefat etmiş. Bir kızı, Hacı Rahimlerin Tevfik Efendinin eşidir. Diğer kızı da Selçuk Es'in eşi idi. Oğlu da bekâr olarak İstanbul'da vefat etmiş.

1957 yılında vefat eden Şükrü Efendi, Üçler Kabristanında metfundur. Bu münasebetle merhumu rahmet ve minnetle anıyoruz.

استناه همه من عبدنا وعلينا من لدنا على قال له
هل استوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون والذين
التقوا والعقلية في هذا الباب كثيرة وقد خصت هذه
الامة ببغاء الاسناد وهو من الذين ولولاه لقال
من شاد ما شاء وان من صرف مدة طويلة بحمد
في تحصيل العلوم الادبية والفنون العقلية
وحضر تجالس افاض الزمان ونالنا وافى التقييد
المتى العالم العامل الفاضل المحرر الكامل البارع
الحق الصالح الفائق الورع الفاضل شمس المستعدين
وضاء المنهدين السيد عبد الرحمن شكوي بن عثمان
قنوي مولودا وموطننا وفقهنا
تألمنا بحب ورضاه وجعل اخرا اول من اولاده
ورزقه كلمة باقية ولسا دشر في الاخوين وقد كان
من حضار مجلس هذا الذي واخذ مني قدرا

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي نبهت دوحه العلم في صدور العلماء
وجعل ثمارها احكاما انوارا للشعبه القواء والضاة
والسلام على رسولنا الذي واثم والى اسائر الانبيا
شهمهم وعلى الوصية مع الذين اتبعوه وهمي
مناهجههم وسلوكي اسلمهم وبعد فيقول المحرر الفقير
المعترف بالجهل والتقصير السيد عبد الاحد الوحيد
الوحدى التورى الاسكى ابي مولدا قنوي موطننا
عنى عند العلى البارى تعالى ان العلم النفس اصرفت
فيه نفايس الامار واكتب في تحصيل البرزى والتفأ
قال الله استعجى بالله فلما جاوزنا قال الغيبة اتنا
عدائنا القائلين من من هذا نصيا قال الرايب
اذوننا الى الصخرة فاني نسيت الحون وبها انسانية
الاشيطان ان اذكره واتخذ بسيله في البحر عجا قال ذلك
ما كنا نسمع فاذنا على اثارهم اقصا فوجدنا عدونا

MUKABELE GELENEĞİ

Bu yazıma; “Mukabele Geleneği” başlığını koydum ama, bu konuya dâir yazacaklarım sırf bir gelenekten ibâret olmayacaktır. Konunun dinî yönü, manevî özelliği ve tasavvufî güzelliği de ifade edilecektir.

Mukabele, güzel ve anlamlı bir gelenek olmakla beraber, aynı zamanda önemli olan ve başta gelen bir ibâdetdir de. Belki ibâdet yönü gelenek yönüne daha ağır basar. Gelenek dememizin sebebi; çok eskiye dayandığı, Asr-ı Saâdete kadar uzandığı ve on dört asırlık bir geçmişe sahip olduğu içindir.

Aşağıdaki hadis-i şerifler mukabelenin bir ibâdet olduğuna işaret etmektedir. Sevgili Peygamberimiz şöyle buyuruyor:

“Allah’ın en çok sevdiği amel, Kur’anı başından sonuna kadar okuyan, bitirince hemen tekrar başlayan (kimsenin amelidir.)“ (1)

Peygamber Efendimiz aşağıdaki hadis-i şerifte de aynı nokta üzerinde duruyor ve şöyle buyuruyor:

“Ümmetimin ibâdetinin en faziletlisi, Kur’an okumaktır.” (2)

Kur’an okuyan kimseyi Allah-ü Teâlâ’nın mükâfatlandıracağı, aşağıdaki hadis-i şerifte haber veriliyor:

“Hafız olup da Kur’an okuyan kimse, melâike-i kiram ile beraberdir. Kendisine zor geldiği halde Kur’an okuyana ise iki ecir vardır.” (3)

Mukabele kelime olarak, karşılık verme, karşılık, karşılama ve karşılaştırma anlamlarına gelmektedir. Ayrıca ezbere Kur’an-ı Kerim okurken, kitaptan takip ederek karşılaştırma anlamına da gelir. Ramazan ayında câmide veya evde yüksek sesle Kur’an okumaya da mukabele denir.

“Sözlükte iki şeyi birbiriyle karşılaştırma anlamına gelen mukabele, üç aylarda bilhassa ramazanlarda câmi, mescit ve evlerde daha çok sabah, öğle ve ikindi namazları öncesinde hafızlar tarafından okunan Kur’an’ı takip etmek suretiyle hatim indirme geleneğine ad olmuş, zamanla hafızların bu okuyuşları için de aynı terim kullanılmıştır. Bu gelenek Ceb râil’in ramazan aylarında her gece Hz. Peygambere gelerek o zamana kadar nâzil olan ayet ve sureleri karşılıklı olarak okuyup kontrol etmeye dayanır. Kur’an’ın ramazan ayında nâzil olmaya başlaması, bu ayda yapılan amellerin diğer zamanlara göre daha faziletli kabul edilmesi de geleneğin yaygınlaşmasında etkili olmuştur.” (4)

“Her ramazan ayında cereyan eden bu olaya ashap da şâhit olurlardı. Bu olay Hz. Peygamberin vefatından önceki ramazanda iki defa tekrarlanmıştır.

Resullullahın bu sünneti sebebiyledir ki mü’minler ramazan ayında Kur’an okumaya her zamankinden daha çok önem verirler, hatim indirirler, hatimle teravîh kırlarlar ve mukabele dinlerler. Aynı sünnet ashap tarafından da yaşanmış, nesiller boyunca yaşatılmış ve nihayet günümüze kadar gelmiştir.” (5)

“Türkiye genelinde –özellikle- ramazan ayına mahsus olmak üzere, günün namaz vakitlerine göre ayarlanarak birden fazla hafız tarafından, karşılıklı oturarak, her güne, bir veya daha fazla Kur’an cüzlerini okuyanlar arasında taksim edilmek suretiyle câmilerde okunan mukabeleler.

İstanbul’a mahsus olmak üzere bir de şahıs mukabeleleri vardır. Hali vakti yerinde olan aileler, kendilerine mahsus olmak üzere tanıdıkları ve sevdikleri

hafızla anlaşma yaparlar. Bu anlaşma gereği mukabele hangi câmide ve câminin neresinde okunacaksa orada günde bir cüz veya bir miktar okurlar.

Bir de İstanbul'da senenin her ayında devamlı okunan mukabeleler vardır. Bunlar genellikle selâtin câmilerin bânileri tarafından vakfiyelerde; vâkıfın şartı olarak konulan ve devamlı okunan mukabelelerdir. Bu mukabeleler câminin bânisinin şartlarına uygun olarak okunurdu.” (6)

İslâm âleminde saraylarda da mukabele okuyan hafızlar bulundurulmuştur. İstanbul Topkapı Sarayı Hırka-i Saâdet dairesinde günün hemen her saatinde mukabele okuma geleneği günümüzde de sürdürülmektedir.” (7)

Görülüyor ki mukabele geleneğinin günümüze, isteklisini, heyecanını ve özelliğini kaybetmeden ulaşmasını sağlayan önemli faktörler vardır:

Bu önemli faktörlerin en başta geleni Peygamber Efendimizin sünneti ve bu sünnetin başlangıcında Cebrâil Aleyhisselâm'ın iştirakinin câzibesi olmuştur.

Ramazan ayının on bir ayın sultanı olması, bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesinde bu ayın içerisinde saklı bulunması ve gizlenmiş olması, bu ayda yüzünden veya ezbere okunacak Kur'anın sevaba nâil olacağı müjdesinin verilmesi de bu işte müessir olmuştur.

Bizzat Kur'an-ı Kerimin, ramazan ayında mukabele okumanın ve dinlemenin, hatim indirmenin önemini ve faziletini ifade etmesi, Peygamber Efendimizin de bu görüşü desteklemesi rol oynamıştır. Allah-ü Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Kur'an okunduğu zaman ona kulak verin, dinleyin ki merhamet olunassınız.” (8)

Peygamber Efendimiz de şöyle buyuruyor:

“Kur'an'ı okuyun ve ezberleyin. Muhakkak Allah, Kur'an'ı ezberleyen kullarına azâp etmez.” (9)

Aşağıdaki hadis-i şerifte ahirette Kur'an-ı Kerimin mü'minlere şefaate edeceğini haber veriyor:

“Kur'an'ı okuyunuz; zira Kur'an okuyanlara, kıyamet gününde şefaatchi olarak gelir.” (10)

Geçmiş ümmetlerin içerisinde en hayırlısı Peygamber Efendimizin ümmetidir. Bu hayırlı ümmetin içerisinde ayrıca hayır dereceleri yüksek olanlar vardır. Onu da aşağıdaki hadis-i şerif açıklıyor:

“Ümmetimin en hayırlısı hamele-i Kur'an'dır. Onu ezberleyendir.” (11)

Kur'an'ın, güzel sesli hafızlar tarafından ses ile kalbi, dil ile niyeti birleştirerek okunması, mukabele geleneğine katkıda bulunmuştur. Peygamber Efendimizin bu konuda da görüş ve tavsiyeleri bulunmaktadır: Resulullah (s.a.s.) şöyle buyuruyor:

“Seslerinize Kur'anı süsleyiniz. Muhakkak ki güzel ses Kur'ana güzellik katar.” (12)

“Her şeyin süsü vardır. Kur'an'ın süsü de güzel sestir.” (13)

Bu hadis-i şeriflerden güzel sesli olmayan kimseler, câmilerde imamlık yapmasınlar, cemaatin önüne geçip mukabele okumasınlar gibi bin netice çıkar mı bilmem? Pek tabii ki sesi güzel olmayanlar da Kur'an-ı Kerim okumasını öğrenecekler ve kendileri elbette okuyacaklardır.

“Kur'an'a göre bilgi edinmek, hakka vâsıl olmak için dinlemek esastır. Akıllı bir insan, kendisine anlatılanları veya okunanları dinler. Akıllı insan, câhillerin ağızlarından çıkan değersiz şeyleri dinlemez. Değeri kesin olan şeyleri tereddütsüz kabul eder. Hiçbir an yargıya zebun olmaz.” (14)

Kur'an'ın iyi ve güzel okunmaya ihtiyacı olduğu gibi, içtenlikle dinleyenlere de ihtiyacı vardır. Daha doğrusu bizim ihtiyacımız var. Bu husus aşağıdaki hadis-i şerifte açıklanıyor:

“Kur’an okunduğu zaman onu dinleyiniz ve susunuz, umulur ki esirgenmiş olursunuz.” (15)

“Mukabele okuyan kişinin hafız da olsa kitaba bakarak okuması daha faziletli görülmüş, dinleyenlerin rahat takip edebilmeleri açısından mukabelelerin orta bir hızla (tertil üzere) okunması tavsiye edilmiştir.” (16)

Bu noktada bir hadîs-i şerif kaydedeceğim ki sanki buraya kadar yazdıklarımın bir özeti gibi. Bu noktaya da önemle dikkatimizi çeken Sevgili Peygamberimiz şöyle buyuruyor ve Kur’an-ı Kerim konusunda bizi daha dikkatli ve samimi olmaya dâvet ediyor:

“Evlerin en aşağısı (talihlisi) içinde Kitabullahtan bir şey bulunmayandır.” (17)

Konuyu bu genel bakıştan sonra biraz mahallileştirecek olursak; Konya’da da mukabele geleneğinin memnuniyet ve manevî haz verici bir seviyede devam ettiğini görürüz. Konya’da mukabele denince hemen Kapı Camii akla gelir. Diğer İslâm şehirlerinde olduğu gibi Konya’da da ramazan ayında maddî - manevî açıdan her noktada bir hareketlenme ve bereketlenme görülür. Kapı Câmiiinde sabah, öğle ve ikindi namazlarından önce veya sonra Konya’nın seçkin (hafızlık, güzel ses, uygun tavır, nezaket ve rızay-ı bâri açısından) hafızları tarafından mukabele okunur. Kalabalık bir dinleyici kitlesi tarafından aralıksız takip edilir. Ayrıca yine başta Kapı Câmii olmak üzere bazı câmi ve mescitlerde hatimle teravih namazı kılınır. Hatimle kılınan teravih namazlarına da ilgi büyük ve giderek artmaktadır. Bu açılarından Konya’da ramazan ayı çok renkli ve zevkli geçer. Kapı Câmiiinde okunan mukabelelerde, baştan beri izah etmeye çalıştığım dinî ölçülerin ve manevî unsurların mevcut olduğu görülür. O günlerde kubbelerde çınlayan, güzel sesli hafızların mukabele usulüyle okudukları Kur’an-ı Kerimle etrafa feyiz ve bereket saçılır, ufuklar nurlanır ve gönüllerin pası silinir.

Kapı Camiinde mukabele takip eden cemaat (2007 Ramazan)

DİP NOTLARI

- 1- il-lhyâ, I, 235 ed-Dimyâti ilhaf, sayfa; 16.
- 2- Sahih-i Müslim, bi-şerhu'n Nevevi XIII, 21,22; Ebû Davut Sünen 1, 336.
- 3- Sahih'ul-Buhari, VI-107, Sahih-i Müslim bi Şerhi'n-Nevevi, 83 vd M. Fad Abdül-Bâki, el-Lü'lüü ve'l-Mercan, I, 77 vd. Sünenü İbn-i Mâce II, 1242 Şerrhu Sahih'il-Tirmizi XI, 29.
- 4- İslâm Ansiklopedisi, T.Diyaret Vakfı, İstanbul -2006, cilt; 31, sayfa; 100.
- 5- Yüce Kitabımız Hz. Kur'an, Dr. Tayyar Altıkulaç, T.Diyaret Vakfı, Ankara- 1994, sayfa; 72.
- 6- En Büyük Mucize Kur'an-ı Kerim'in İlmî ve Edebi Sırları, Prof. Dr.İsmail Karaçam, Yeni Şafak Gazetesi, İstanbul-2005, sayfa; 189.
- 7- İslâm Ansiklopedisi, T.Diyaret Vakfı, İstanbul-2006, cilt; 31, sayfa; 101.
- 8- Kur'an-ı Kerim, A'raf suresi, ayet; 204,
- 9- Yakub b. Seyyid Ali, Şerhu Sir'altü'l, II, 52, İslâm
- 10- Riyazü's-Salihin,Muhyiddin-i Nevevi, Çeviren; H.Hüsnü Erdem, Diyanet İşleri Başkanlığı, 10.baskı, cilt; 2, sayfa; 338, hadis no.; 995.
- 11- Kur'an-ı Kerim Bilgileri, Dr.Osman Keskioglu, T.Diyaret Vakfı, Ankara-1987, sayfa; 171.
- 12- En Büyük Mucize, Prof.Dr.İsmail Karaçam, sayfa; 147
- 13- Sünnetü'd-Dâirimi, II, 474; Mişkâtü'l-Mesabih, I, 478, Tefsir İbn-i Kesir zeyli sayfa; 35.
- 14- Kur'anda Zihin Eğitimi, Yard.Doç.Dr. Yaşar Fersahoglu, Marifet Yayınları, İstanbul-1978, 2. baskı, sayfa; 403-404.
- 15- Kur'an-ı Kerim, A'raf suresi, ayet; 204,
- 16- İslâm Ansiklopedisi T.Diyaret Vakfı,İstanbul-2006, cilt; 31, sayfa; 101.
- 17- Kur'an-ı Kerim Bilgileri, Dr.Osman Keskioglu, T.Diyaret Vakfı, Ankara-1987, sayfa; 171.

Konya'da Kapı Camii'nde Öğle Mukabelesi Geleneğinin Elli Yıllık Hikayesi

Ramazan ayı denilince akla üç şey gelir. Birisi oruç, ikincisi teravih, üçüncüsü de camilerde okunan mukabelelerdir. Konya'da Kapı Camii'nde okunan öğle mukabelesinin önemli bir yeri vardır. Mukabele için Konya'nın en meşhur hafızları, bu öğle mukabelesinde görevlendirilir. Mukabeleyi yüzlerce Konyalı takip eder.

Takdim yazımızda da ifade ettiğim gibi, son elli yıldan beri, Kapı Camii'nde mukabele baş hafızlığını Şükrü Bağrıaçık Hoca yapmaktadır. Hiç ara vermeden böyle bir hizmette bulunmak Allah'ın büyük bir lütfüdür. Herkese nasip olmaz. Şükrü Hoca böylece elli yıldan beri Konya'mızda yetişen en meşhur hafızlarımızı dinleme fırsatı bulmuştur. Keşke daha önceki bir elli yılın mukabele hatıraları da yazılmış olsa idi. Şimdi o dönemden kimse hatırlanmıyor. Ne kadar acı...

Şükrü Bağrıaçık Hoca, 1957 yılından önce uzun yıllar Kapı Camii'nde baş hafızlığı Şükrü Efendinin yaptığını ifade eder. Ama diğer hafızların kimler olduğunu bilemiyoruz.

Şükrü Hoca hafızlığını 1949 yılında tamamlamış. Şükrü (Özaydın) Efendi, "Oğlum bu memlekette sahur mukabelesini ben başlattım. Mukabeleyi bundan sonra siz okuyacaksınız" dermiş.

1948-1949 ve 1950 yıllarında Sultan Selim Camii'nde, birer yıl da Aziziye ve Alâeddin camilerinde altı hafız beşer sayfa okumuşlar.

Şükrü Hoca, Kapı Camii'nde öğle mukabelesi baş hafızlığına da 1957 yılında başlamış. Görevlendirmeyi de zamanın müftüsü Abdullah Ulubay Hoca yapmış.

Bütün camilerde mukabeleleri dinleyen baş hafızlar, hıfzı güçlü hafızlar arasından seçilmiştir. İlk yıllarda baş hafızlar takiplerini ezberden yapar, aynı zamanda gelmeyen hafızların yerlerini de onlar okumuş. Sonradan takipler, Kur'an-ı Kerim'in yüzünden yapılmış.

1987 yılına kadar Kapı Camiinde Ramazan mukabelesi, öğle namazından önce okunur, vaaz namazdan sonra yapılırmış.

Zamanın müftüsü cemaat vaazımı dinlemiyor diye, mukabele ile vaaz saatlerini değiştirmiş. Şükrü Hoca, öğleden önce okunan mukabele zevkinin bir başka olduğunu vurgular. Köklü gelenekler, keyfi icraatlarla değiştirilmemelidir.

*50 yıldan beri
Ramazanlarda Kapı
Camii'nde öğle
mukabelesi baş hafızı
Şükrü Bağrıaçık Hoca*

Son Elli Yılda Kapı Camii'nde Mukabele Okuyan Meşhur Hafızlar

Şükrü Hoca, elli yıl boyunca baş hafız olarak dinlediği hafızların uzun bir listesini verir. Bunların büyük bir bölümü vefat etmiştir. Vefat edenlerin rahmetle, hayatta olanların hayırla yad edilmelerine vesile olması ümidiyle her iki listeyi de aynen veriyorum. Elli yıl az bir zaman dilimi değil. Eğer arada unutulmuşlar varsa özür diliyorum.

Vefat Edenler:

Mahmut Sural,
Ahmet Naci Kağnıcı,
Ahmet Büyüksakarya
Ahmet Kırdış,
Mustafa Yağcıoğlu,
Süleyman Yıldırım,
Fatih Kenanlar,
Mehmet Yüzer,
Ali Uzer,
Kazım Tavukçu,
Hüseyin Kulak,
Ahmet Erdemir,
Veli Yavuz,
Enver Uludağ,
Mustafa Altun,
Mehmet Emin Buğdaycı,
Ahmet Büyükatıcıgil,
Şükrü Onay,
Hüseyin Tekinbaş,
Şaban Haksever,
Mustafa Gözükkara,
Ahmet Pişkin,
Mustafa Batı,
Mehmet Mermer

Hepsini rahmetle anıyoruz

Hayatta Olanlar.

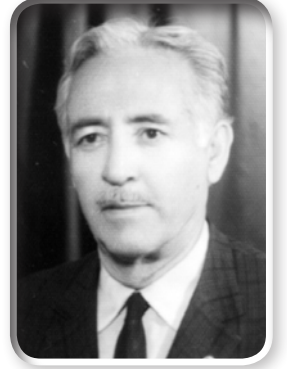
Hasan Hüseyin Varol,
Hüseyin Arı,
Ahmet Küçük,
Hasan Küçük,
Mehmet Kaya,

Nevzat Sarıkulak,
Ahmet Ortakavak,
Hayreddin Ödevoğlu,
Lütfi Pınarcık,
Bekir Nohutçu,
Mehmet Mermer,
Ramazan Mermer,
İbrahim Kutlu,
Mevlüt Çevikbaş,
İsmail Ketenci,
Servet Akdoğan,
Fehmi Sarıgözel,
Ahmet Baltacı,
Ali Can,
Muzaffer Çalıkıuşu,
Ali İnan,
Ganimet Çimen,
Seyfi Alıssalı,
Kemal Yaman,
İsa Sayılar,
Durmuş Sert,
Necati Suda,
Mehmet Uğurel,
Hafız Yahya.

Her iki listedeki hafızlar, Konya'nın en meşhur hafızlarıdır. Pek çoğunu dinleme fırsatı buldum. Tabiatıyla aralarında tanımadıklarım da var. Hepsinin Kur'an-ı Kerim'i çok güzel tilâvet ettikleri muhakkak.

Şükrü Hoca'nın anlattığına göre, zamanın Diyanet İşleri Başkanı Ahmet Hamdi Akseki, bir hafız dua merasimi dolayısıyla Konya'ya gelmiş. Merasimden sonra hep birlikte Bulgur Tekkesi'ne gidilmiş. Orada Hakkı Efendi Ahmet Küçük'e bir Kur'an-ı Kerim okutur. Diyanet İşleri Başkanı, Kur'an-ı Kerim'i sakalından yaşlar akarak dinler. Sonunda da tebrik ve teşekkürlerini bildirir.

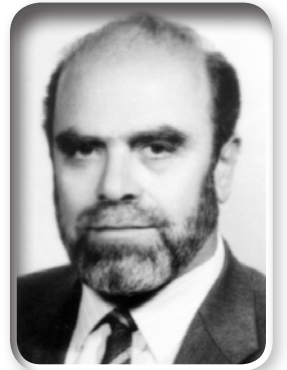
Ezanın tekrar Arapça okunmaya

Merhum Galatalının
Mahmut Sural

Hasan Hüseyin Varol

Dr. Ahmet Baltacı

Hakkı Özçimi
Hoca, bir hafız
merasiminden sonra
talebeleriyle

1- Ahmet Küçük
2- Ahmet Ortakavak
3- Abdurrahman Özmalcılar
4- Hasan Küçük
5- Seyid Öztaş
6- Mehmed Kamil Yaylalı

24.11.1949

başlandığı zaman ilk ezanı, çifte ezan olarak, Mahmut Sural Beyle Hafız Yahya birlikte okur. Ezan yarım saatten fazla sürer. Esnaf işlerini bırakarak dükkanlarının önünde, göz yaşları içerisinde ezanı sonuna kadar dinler.

Listedeki isimlerden çoğu ender yetişen, makama âşına büyük kabiliyetlerdir. Eski nesillerden hatıra kalan H. Hüseyin Varol Hoca gibi değerlerimizin kıymetini bilelim.

Biz bu listelerle ileride Konya'da mukabele geleneği ile ilgili geniş araştırma yapacaklara kaynak ve temel bir bilgi bırakmış olduğumuza inanıyoruz. Keşke hepsinin resimleri ile kısa biyografilerini verebilmiş olsaydık.

Bu Yıl Kapı Camii'nde Mukabele Okuyanlar:

1. Hasan Hüseyin Varol, (*Emekli İmam*),
2. Ünver Güngör, (*Kapı Camii İmamı*),
3. Hüseyin Arı, (*Kapı Camii Müezzini*),
4. Mustafa Gök, (*Kapı Camii Müezzini*),
5. Ali İnan, (*H. Veyiszade Camii Müezzini*),
6. Halil Elma, (*Kapı Camii Müezzini*),
7. H. Hüseyin Öncel, (*Sabibata Camii Müezzini*),
8. Hasan Tanoğlu, (*Tabir Paşa Camii Müezzini*),
9. Mehmet Antikacı, (*Zabıta memuru*),
10. Mustafa Cera...

Verdiği bu değerli bilgiler için, Şükrü Bağrıaçık Hocaya teşekkür ediyor, Cenab-ı Hak'tan kendisine sağlıklı uzun ömür niyaz ediyorum.

Afzimin Giryesi

Toprak ol

Hiç bir bahar gelmekle yeşerir mi taş
Toprak ol da güller açılınsın baş baş.

Ahmet Sevgi